

Документ 466-92-п, поточна редакція — Прийняття від 12.08.1992

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

П О С Т А Н О В А
від 12 серпня 1992 р. N 466
Київ

Про затвердження Положення про
Державний реєстр національного
культурного надбання

Кабінет Міністрів України **п о с т а н о в л я є:**

Затвердити Положення про Державний реєстр національного культурного надбання, що додається.

Прем'єр-міністр України

В. ФОКІН

Перший заступник
Міністра Кабінету Міністрів України

В. НЕСМІХ

Інд.28

ЗАТВЕРДЖЕНЕ
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 серпня 1992 р. N 466

ПОЛОЖЕННЯ
про Державний реєстр національного
культурного надбання

1. Державний реєстр національного культурного надбання (надалі - Державний реєстр) запроваджується відповідно до Основ законодавства України про культуру ([2117-12](#)) з метою обліку об'єктів матеріальної та духовної культури виняткової історичної, художньої, наукової чи іншої культурної цінності, що мають важливе значення для формування національної самосвідомості українського народу і визначають його вклад у всесвітню культурну спадщину.

2. До Державного реєстру заносяться:

пам'ятки історії - будинки, споруди, пам'ятні місця і предмети, пов'язані з найважливішими історичними подіями в житті

народу, розвитком науки, техніки, культури, життям і діяльністю видатних діячів;

пам'ятки археології - городища, кургани, залишки стародавніх поселень, укріплень, виробництв, каналів, шляхів, стародавні місця поховань, кам'яні скульптури, наскельні зображення, старовинні предмети, ділянки історичного культурного шару стародавніх населених пунктів та археологічні знахідки, що є визначними пам'ятками національної культури і характеризують певні етапи історичного розвитку;

пам'ятки містобудування і архітектури - унікальні ансамблі і комплекси, окремі об'єкти архітектури, а також пов'язані з ними твори монументальної скульптури і живопису, декоративно-ужиткового і садово-паркового мистецтва, природні ландшафти;

пам'ятки мистецтва - визначні твори монументального, образотворчого і декоративно-ужиткового мистецтва;

документальні пам'ятки - унікальні акти державності, інші важливі архівні матеріали, кіно-, фото- і фонодокументи, старовинні рукописи, рідкісні друковані видання.

До Державного реєстру **можуть бути занесені й інші об'єкти**, що становлять виняткову цінність з огляду історії, культури, етнології чи науки.

3. Занесення об'єктів національного культурного надбання до Державного реєстру здійснюється в установленому порядку Міністерством культури, Міністерством інвестицій і будівництва, Головним архівним управлінням при Кабінеті Міністрів України, до компетенції яких належать функції державного управління в галузі обліку і охорони пам'яток історії та культури.

Виключення об'єктів з Державного реєстру допускається у виняткових випадках за рішенням вказаних центральних органів державної виконавчої влади.

4. Правила обліку, охорони, реставрації та використання об'єктів національного культурного надбання визначаються чинним законодавством про пам'ятки історії та культури, музейний, бібліотечний і архівний фонд України, а також інструкціями відповідних центральних органів державної виконавчої влади, які є обов'язковими для всіх закладів, підприємств і організацій, а також громадян, у власності яких знаходяться об'єкти національного культурного надбання.

5. Міністерства, інші центральні органи державної виконавчої влади, об'єднання громадян і громадяни, у віданні або власності яких знаходяться об'єкти національного культурного надбання, зобов'язані забезпечити їх схоронність.

6. Об'єкти національного культурного надбання, що є загальнодержавною власністю, не підлягають роздержавленню і приватизації.

7. Вивезення об'єктів, занесених до Державного реєстру, за межі України забороняється. Винятком може бути лише їх тимчасове експонування за кордоном з дозволу в кожному окремому випадку відповідного органу, вказаного у пункті 3 цього Положення.